

'Οσ' Όλα

Τὸ σύμβολόν μας: ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΑΙ ΦΑΡΑΓΓΕΣ ΤΗΣ ΟΛΗΑΔΙΒΙΕ

Ὁραϊότατα καὶ περιεργότατα πράγματα ἀπεκάλυψεν ἡ ἐκ τὸν Ε. Α. Martel ἀποστολὴ εἰς τὰ κάτω Πυρηναίαι. Αἱ ἀνωτέραι εἰκόνες παριστῶσι δύο μεγαλοπρεπεῖς τοποθεσίας μετὰ τοὺς ὑψηλοὺς καταρράκτας (40—50 μ.

ὑψους). Αἱ τοποθεσίαι αὗται, ἀγνώσται μέχρι σήμερον, θὰ γίνωσι διὰ καταλλήλων συγκοινωνιῶν γνωσταὶ εἰς τὸν κόσμον τῶν περιηγητῶν, προσέξουσιν τὸν θαυμασμόν διὰ τὸ ἐπιβλητικὸν αὐτῶν μεγαλεῖον.

Ө. К. М.

F.

ΗΡΩΪΚΗ ΑΦΟΣΙΩΣΙΣ

Ι λέγετε λοιπόν, Ιατρέ;

— Παιδί μου, η μητέρα σου είναι πολύ βαρειά, πολύ βαρειά, έχωμεν όμως ελπίδα να την σώσωμεν. Δι' αυτό δεν πρέπει να χάσωμεν ούτε λεπτόν. Θα σε δώσω μίαν συνταγήν· εάν εντός δύο ωρών η μητέρα σου δεν πάρη το φάρμακον που τη διατάσσω... είναι χαμένη.

Η κόρη έλαβεν εν άεγροδν νόμισμα από το συρτάρι· ενώ δέ ο Ιατρός έγραφε την συνταγήν, εκείνη έπλησίασεν εις το προσκεφάλαιον της μητρός της.

Η έπιθανάτιος άνέπνεε δυσκόλως, ο πυρετός την κατέτρωγεν.

— Αδελφή, της λέγει, επιθέτοσα τα φλέγοντα χείλη της επί του μετώπου της κόρης της, σήγαινε εις την πόλιν και φέρε το άναγκαϊον φάρμακον. Πρόσεξε μη πάθης τίποτε και έλθέ γρήγορα. Ίσως ο Θεός με καλέσει πλησίον του· θ' αποθάνω δυστυχής, αν δεν είσαι, πτωχό μου παιδί, πλησίον μου κατά τας τελευταίας στιγμάς μου.

Είς λυγμός έπνιξε την φωνήν της· η κόρη άνελύθη εις δάκρυα· άλλ' αϊ στιγμαί ήσαν πολύτιμοι, άπεσπάζθη λοιπόν μετά λύπης από τας άγκάλας της μητρός της, την έθώπενσε και έξηλθε της μικράς οικίας.

Η άποστάσις του χωρίου από της πόλεως, εις την οποίαν εβρίσκετο το φαρμακείον, ήτο άρκετή, ο δέ δρόμος δέν ήτο ασφαλής. Όπλισμένα άποσπάσματα των κατοίκων της Μαδαγασκάρης περιεφέροντο εις όλα τα μέρη, διά να έπιτεθούν κυλιτερώς κατά του γαλλικού στρατού. Οι άγριοι κάτοικοι, όθεν και αν διήρχοντο, έσκόρπιζον την καταστροφήν και το πένθος.

Άφού η Αδελφή διήνυσεν έν χιλιόμετρον, έφθασεν εις μίαν πεδιάδα περίκλειστον.

Γάλλοι στρατιώται είχαν σταματήσει εκεί διά να διέλθουν την νύκτα. Κοιμησμένοι από τός επιπόνους μίγας, είχαν λύσει τα όπλα των και τα εκάθαιζον· άραιοί τινες φρουροί περιέφερον έπιπόπως τα βλέμματά των γύρω.

Η Αδελφή ησθάνθη ζωήραν συγκίνησιν, βλέπονσα τούς συμπατριώτας της αττός, ήκολούθησεν έν ταύτοις έν μονοπάτιον, το όποιον ώδηγεί προς το δάσος.

Όταν έφθασεν εκεί, ήκουσε κρότον βημάτων και όπλων κλαγγήν. Έσταμάτησεν, έκρίβη και έπίστησε την προσοχήν της. Στρατιώται μαδαγασκαρνοί μετ' όλίγον διήρχοντο από αυτής. Είχον ήδη παρέλθει και η Αδελφή ήτο έτοιμή να έξοκολουθήσθ τιν δρόμον της, ότε βλέπει τρεις άξιωματικούς να πλησιάζουν βραδέως. Έκρίβη όπισθεν ένός δένδρου.

— Οι Γάλλοι, έλεγεν ο εις άξιωματικός, έχουν στρατοπεδεύσει εδώ κοντά και δέν έπο-

πτεύουν την έφοδόν μας. Χάρις εις το δάσος αυτό θα δυνήθωμεν να τούς περικυκλώσωμεν και θα έπιτεθώμεν κατά αυτών από της άνατολής της έπαύριον. Η νύκτ είναι έξοφραλισμένη. Ο άλλος άξιωματικός δέν απήντησέ τι και έξοκολούθησαν τον δρόμον των.

Η Αδελφή έγνώριζε την γλώσσαν του τόπου διά να έννοήσθ. Όχρίασεν, ώσάν έλα το αίμά της· να έχύθι έκτός των φλεβών της. Η ένέδρα κατά του γαλλικού στρατού είχε στηθί και η έπιτυχία της ήτο βεβαία. Οι Γάλλοι στρατιώται δέν ήσποπιεύοντο άληθώς την έφοδόν... Ό αν ήδύνατο να τούς είδοποιήσθ! Άλλά διά να ώφελήσθ η προειδοποίησις αυτή έπρεπε να γίνη προτού ο μαθηγασκαρνώδης στρατός παρακάμψθ το δάσος. Άν λοιπόν κατέβαλλεν όλας της τας δυνάμεις, μόλις θα ήδύνατο να προσφύσθ. Άλλά τότε πότε θα μετέβαιναν εις την πόλιν διά ν' άγοράσθ το φάρμακον; Αϊ δριμεθείσι θραι θα παρήρχοντο και όταν θα έπείσσευν η μητέρα της θα ήτο χαμένη.

Τι να κάμθ λοιπόν; Τίνα εκ των δύο να προτιμήσθ να σώσθ: την μητέρα ή την πατρίδα της;

Μέσα εις την καρδίαν της δύο φωναί ήκούοντο: η μία της έλεγε:

— Πήγαινε εις την πόλιν και σώσε την μητέρα σου. Πώς τολμάς να της άρνηθής το ποτήριον του νερού, το όποιον δίξουν και εις ένα έινον; Τόσον όλίγον την αγαπής, ώστε να σκάψης μόνη τον λάκκον της;

Η άλλη όμως φωνή της απήντα:

— Οι στρατιώται της πατρίδος σου είναι εκεί. Μεί' όλίγον θα κατασφαγώσιν αν δέν τούς είδοποιήσθ. Θα γίνης λοιπόν σύμμαχος των έχθρών σου, αποκρίπτονσα εκείνο, το όποιον ο Θεός σου άπεκάλυψε; Μεταξύ της θυσίας μιας υπέρβιας — της μητρός σου — και της σωτηρίας της πατρίδος σου, μία Γάλλισ οδύνητοι πρέπει να διατάσθ να προτιμήσθ.

Αίφνης η κόρη γονατίζει.

— Μητέρα μου, μητέρα μου, συγχώρησέ με!

Άλλάζει διεύθυνσιν και αρχίζει να τρέχ. Το πρόσωπόν της σκληρώς ήμαστίγωναν οι κλαδοί των δένδρων, υπό τα όποια διήρχετο. Έφαινετο ότι τίποτε δέν ησθάνετο. Μία μόνιμος ιδέα έκυριάρχει επί του ανεύματός της: Να σώσθ τούς στρατιώτας της πατρίδος της.

Τέλος φθάνει. Έξηνιλημένη και ασθμαίνουσα ρί-

πτεται μεταξύ των στρατιωτών αδελφών της και φωνάζει: — Ο έχθρός!

Έντός μιας στιγμής τα όπλα και τα πολεμικά όπλα ήτοιμάσθησαν, οι στρατιώται είχαν παραταχθί εις μάχην, όρμωσι κατά του έπερχομένου έχθρου, όστις, έκκληκτος διά την αιφνιδιαστικήν και άπρόδοτον έφοδόν, ένικήθη και υπεχώρησεν οκτωώς.

Άφού η Αδελφή έξετέλεσε το προς την πατρίδα καθήκόν της, έσπευσεν εις την πόλιν. Λαμβάνει το φάρμακον και έπιστρέφει.

Άλλοίμονον! Η μητέρα της δέν άπαντά εις τός επικλήσεις της.

Η ήρωϊς συνετρίβη. Η συγκίνησις και η άπελπίσις κατέτρωγον την καρδίαν της, τα δάκρυα έρρεον ως κρουός και κατέβρεχον τός χείρας της νεκράς. Άλλ' ένφ εβρίσκετο εις την στάσιν ταύτην, άκούει κρότους όπλων και βάρεα βήματα. Κτυπούν την θύραν και μετ' όλίγον Γάλλοι στρατιώται εισέρχονται εις το πτωχόν εκείνο δωμάτιον. Ο άρχηγός των πλησιάζει την κλαίονσαν κόρην, άναγνωρίζει εκείνην, η όποία τούς έσωσε. Τότε, στρογγόμενος προς τούς στρατιώτας του, διατάσσει:

— Φέρετε άρμ... Παρουσιάστε άρμ...!

Τα όπλα με τας λόγχας, αϊ όποια ήσαν άκόμη αμόρφυτοι, παρουσιάσθησαν εις χαιρετισμόν της μικράς κόρης.

— Παιδί μου, της λέγει ο άξιωματικός χαιρετών στρατιωτικώς την όρφανήν, η πράξις σου υπερέβαινε πάντα ήρωϊσμόν. Η Γαλλία, η πατρίς μας, σ' εύγνωμονεί!

(Έκ του γαλλικού)

Κ. Ε.

Το Μνημειον της Έλευθερίας έν Σιολή.

Η έν Άλβανία επανάστασις.

Έπωφελούμενοι εκ της χορηγηθείσης άρνησεϊας μερικοί Άλβανοί φύλαρχοι, παρεδόθησαν εις τον άρχηγόν των όθων στρατευμάτων, καταθέσαντες τα όπλα των. Η άνωτέρω εικων παριστλ τον Χασάν Φερεϊτς (δεύτερον εκ δεξιών), ένα από τούς κυριωτέρους ήτοιμαστας της επαναστάσεως και τινας των ήπαρχών του μετά την ήσπαγήν των.

Sauvudent

Κυνήγιον λεοπαρδάλεων.

Εις τίσσις χιλιάδας άνθρώπων και πενήντα χιλιάδας διαφόρων ζώων φθάνουσιν έτησίως τα θήματα, τα όποια προσφέρουσιν αϊ Ινδοί εις τούς όδόντας των τίγρεων και των λεοπαρδάλεων. Ο άρχηγός αυτός ρεϊνα άρκετά σημαντικός, αν μάλιστα προστεθί εις αυτόν και έσκιος των θημάτων, άτινα πίνουσι των λοιπών ζώων και δη των κροκοδείλων. Διά τον λόγον τούτον, αλλά και διότι τα δέρματα των άγρίων αυτών θηρίων είναι πολύτιμα και περιζήτητα, διοργανώνται πολλά συστηματικά κυνήγια. Έσχάτως ο Fritz Duquesne, ο γνωστός Βόρς άρχηγός, μεταβίς εις τας Ινδίας, διοργάνωσε μέγα κυνήγιον λεοπαρδάλεων, το όποιον ήδηγε πλουσιώτατον εις θηράματα. Έκ των παρατηρημένων εικόνων η πρώτη δεικνύει έλέφαντα, άπαιρητητον σύντροφον εις τα κυνήγια ταύτα, και η έτέρα παμμεγέθη λεοπαρδαλιν ζυγισμένην.

ΑΠΟ ΤΑ ΘΑΥΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΦΥΣΗΣ

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΤΩΝ ΜΥΡΜΗΚΩΝ

(συνέχεια από σελ. 544)

Ο Belt εδω ποτε μύμηκας καταγινόμενους να κόπουν φύλλα, τα οποία θα μετέφερον ακολουθώντας από μιας εώς άλλην φωλεάν. Μεταξύ όμως των φωλεών ημερολογείαν λίαν απόκοσμον και σχεδόν αδιάντητον ύψηλήν καταφύλασιν.

Και εις την περίστασιν αυτήν εθροίσμενεν η φυσική αποκορύφωσις των ζωικών. Μεταξύ όμως των φωλεών ημερολογείαν λίαν απόκοσμον και σχεδόν αδιάντητον ύψηλήν καταφύλασιν.

Ο συνεργάτης του Lagrange μαθηματικός Parnaval-Dosobéας ηδύνατο μεγίστην ελαστικότητα διατάσσοντάς την διαμορφήν του εις την εσχάρην παρακολουθεί την ζωήν και την κίνησιν των μυρμηκων.

Ίδου δὲ τί διηγεῖται:

Μίαν ἡμέραν παρατήρησα μύμηκα, στενωχωρούμενον, ὅπως ἐφάνηκε, διότι δὲν ἦδύνατο νὰ καλίσῃ κατὰ ἀρχαίαν, ἀναλόγως τῶν δυνάμεων του, βαρὺ φορτίον. Ἀφ' οὗ ἀπαξ, δις ἀπεπειράθη νὰ τὸ μετακινήσῃ, τὸ ἀρῆκε πρὸς στιγμὴν καὶ ἀνεχώρησεν. Ἦμην βέβαιος, ὅτι κατὰ ἐμχανεῖσθαι καὶ διὰ τοῦτο με ἀνυπομονήσαν περιμένον τὴν ἐπισκοπὴν του. Πράγματι μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε συνοδευόμενος δι' ἄλλον μύμηκα, ὁ ὁποῖος ἔφερε ξηρὴν ἐπιμήκη κλάδον. Τὸν κλάδον τοῦτον, κρατῆσαντα ἀπὸ τὰς δύο ἀκρας ἀμφοτέρω τὰ ἔξπνα ζῶσα, τὸν μετεχειρίσθησαν θιγαμίσια ὡς μόχλον, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐκίνησαν τὸ βαρὺ ἐκείνο καὶ δυσβάστακτον φορτίον καὶ τὸ μετέφερον ἀσφαλῶς εἰς τὴν φωλεάν των.

Ο Parnaval ἐν τέλει ἐνθουσιώδης ἀναφώνει:

— Ἀρνεῖσθε, ὅτι καὶ ὁ μικροσκοπικὸς καὶ ἀσημαντὸς μύμηξ δὲν ἔχει πληροτάτην γνώσιν τῆς πολυσχηματικῆς θεωρίας τοῦ Ἀρχιμήδους «ὅς μοι πᾶσι... κτλ.»;

Ἀναγνωρίζονται μεταξὺ των;

Ο Huber γράφει:

— Εἰς ὅμιλον πολυετήν ἀδυνατοῦμεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν εὐθὺς ἓνα ὁμοφυλὸν μας, ἐν ὁμοίᾳ οὕτως εἶναι Γερμανός, Ἰταλός, ἢ ἄλλος, δὲν συμβαίνει ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὰς πολυπληθεστάτας κοινωνίας των μυρμηκων. Ἐνίοτε κάποιος ἐξ αὐτῶν εἰσέρχεται εἰς ἄλλην παρὰ τὴν ἰδίαν του μυρμηκίαν. Δὲν ἔχει κανὲν ἑξαιρετικὸν ἰδιαιτέρον χαρακτηριστικὸν ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ μυρμηκίᾳ. Καὶ ὅμως

εὐθὺς ἀναγνωρίζεται, συλλαμβάνεται καὶ ἀδυνατεῖται ἐξ οὗ φιλίας, φρονεῖται δὲ ἂν δεῖξῃ ἀντίστασιν ἢ ἐπιμονήν.

Ο Huber προσθεῖται:

— Παραίλαβον μόλις ἐκκολαφθεῖσαν νύμφην, τὴν ὁποίαν ἀνέβησαν μὴναι τελείας μεταμορφώσεως μακρὴν τῆς φιλίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐγεννήθη. Ἀκολουθῶν τὸν ἀναπτυχθέντα μύμηκα ἐδοκίμασαν νὰ ἐγκαταστήσουν εἰς ξένην φωλεάν, ἀλλ' ἐστάθη ἀδύνατον. Ἐν τούτοις ὁ μύμηξ ἐγένετο ἀνεκτὸς μόνον εἰς τὴν γαστήραν του φωλεάν. Πῶς οἱ ἐν αὐτῇ τὴν ἀνεγνώσαν, ἀφ' οὗ ἐμεγάλωσεν καὶ ἀνεπτέχθη μακρὰν τὴν:

Ἀλλ' ἐκτὸς τούτων, ἀμφιβολία δὲν ὑπάρχει, ὅτι οἱ μύμηκες ἔχουν καὶ τὴν ἰδιαιτέραν τὴν γλῶσσαν, μετὰ τὴν ὁποίαν ἀσφαλῶς συνεννοῦνται.

Θέλετε νὰ βεβαιωθῇτε περὶ τούτων;

Καρφώσατε εἰς τὴν γῆν διὰ καρφίδος τὸ φορτίον, τὸ ὁποῖον μύμηξ μεταφέρει.

Θ' ἀναγκασθῇ νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ, διότι δὲν ἔμπορεῖ νὰ κινήσῃ ἄλλως. Ἀλλὰ θὰ ἐπανέλθῃ μετ' ὀλίγον μετὰ πολλοὺς συντρόφους του, διὰ νὰ δοκιμάσουν διὰ μαζῆς τὸ ἐλευθερώσαν τὸ καρφιδίον φορτίον.

Υπάρχει λοιπὸν ἀμφιβολία, ὅτι ὁ πρῶτος μύμηξ διὰ τῆς γλώσσης του δὲν συνεννοῖται μετὰ τοὺς ἑλθόντας ἀκολουθῶν διὰ νὰ βοηθῇσιν εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ κατασχεθέντος φορτίου του;

Κατὰ τοὺς πολέμους, τοὺς διεξαγόμενους ἐναντίον ἄλλων ξένων ζωϊκῶν, τὰ ὁποῖα δοκιμαῖον ἐνίοτε νὰ ἐπιδράμουν κατὰ τῆς φωλεῆς των, παρατηρήθη, ὅτι γίνεται χορὸς καὶ ἰδιαιτέρως συνθημάτων. Εἶναι δὲ ταῦτα καὶ ρυθμικαὶ κινήσεις τῶν περὶ τὸν πύλον περὶ τὸν πύλον καὶ κτύποι τῆς κεφαλῆς των ἐπὶ τοῦ ἔδαφους.

Αἱ ἀπελεύτητοι ἀρεταὶ των. — Χειρουργοὶ καὶ γυμνασταί.

Καὶ πόσας ἄλλας ἀρετὰς δὲν ἀπαντᾷ κανεὶς εἰς τὴν ταπεινὴν μυρμηκίαν;

Εἰς τὸς Ἰνδίας ὑπάρχει τάξις μυρμηκων ἐκφυρῶν, τῶσαν ὅμως μικροσκοπικῶν, ὥστε δεκαπέντε καὶ πολλὰς εἰκόσιν ἐξ αὐτῶν μόλις κατορθώνουν νὰ σῶσιν ἓνα κόκκον σίτου ἢ ἄλλο ἐλαφρότατον ἀντικείμενον.

Ἐν τούτοις, οἱ μύμηκες οἱτοί, κατὰ τὸν Belt, εἶναι πρότυποι εὐγενείας καὶ ἀλληλοβοηθείας.

Ἐάν ποτε συναντήσουν ὁμοφυλὸς των, ἀγωνιζομένους νὰ σῶσιν τὸ βαρὺ των φορτίον, σπεύδουν ἑαυτοὺς, καὶ προθυμότητα ἐπιδίδονται πρὸς βοήθειάν των διὰ τὴν μεταφορὰν.

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗ ΠΙΣΤΩΣΙΣ ΟΛΛΗΝΑΙΩΣ

Ἰσχυροῦνται ἐπὶ 70 ἑτη, κληρονομεῖται κατὰ διμηνίαν.

Εἰς τὴν προσηλὴ κληρονομία τῆς 2 αὐγούστου

ὁ πρῶτος λαχὸν κερδίζει

πρ. 125.000

ἑΤΕΡΟΙ 1999 ΛΑΧΟΝΙ

ΚΕΡΑΙΩΣΕΙΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΑ ΠΟΣΑ

Τιμὴ τοῦ μετρητοῦ

Γρ. χρ. 100 πληρωτέοντα ἐπ' ἀπαξ.

Δ' ἀγορὰς ἀποκαθίσταται πρὸς τοὺς κκ. Ρ. Addally et Cie, Χωροὶ Χαν, ἀρ. 14, 15 Γαλατῆ, Κωνσταντινούπολις. Οἱ ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ τοῦ ἑσπερίου παρακαλοῦνται νὰ προσβιβάσωσι τὸ τίμημα διὰ ταχυδρ. ἐπιταγῆς μνηστικῆς ἢ διὰ τοῖς.

τὸν τοῦ φορτίου, τὸ ὁποῖον πολλὰς μεταφέρουν εἰς ἀπόστασιν ἐπικατοσίαν ἢ δικτατοσίαν μέτρον.

Παραβραβιζῶν ὁ Belt ἀναφέρει, ὅτι τοιοῦτον ἀλληλοβοηθείας πνεῦμα παρατήρησε μόνον εἰς τὸν Ἰαπωνικὸν λαόν.

Εἰς τὴν Νίπων π.χ., ὅπου ἐπὶ ἱκανὸν καιρὸν διέμεινε, ποτὲ δὲν συνήντησεν ἀθροῖσμον Ἰάπωνας, ὁ ὁποῖος, παρ' ὅσον τὸ βάρος τοῦ φορτίου του δὲν ἔχει ἄλλον ὁμοφυλὸν του ἢ δὲν ἐσπευδε νὰ τὸν ἀνακουφίσῃ, ἐάν τὸ φορτίον του ἦτο πολὺ βαρὺ καὶ δυσκίνητον.

Ο εἰς Lubbock διηγείται:

— Εἰς μυρμηκίαν, τὴν ὁποίαν ἐπὶ πολλὸν καιρὸν ἐμείλυν, παρατήρησα μύμηκα, ἑστειμένον κεραίας καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐξερχόμενον τῆς μυρμηκοφωλεῆς.

Μίαν ἡμέραν, ἄγνωστον πῶς, ἐγκατέλειπεν αὐτήν.

Περιεπλανήθη δεξιᾷ, ἀριστερᾷ καὶ ἐπὶ τέλους, ἀφ' οὗ ἔλασεν τὴν εἰσόδον τῆς μυρμηκίαν, περιέπεσαν εἰς ἡμιγυρίους μύμηκας τοῦ βουνοῦ, οἱ ὁποῖοι καὶ τὸν ἐκακοποίησαν.

Φαίνεται δὲ, ὅτι ἐγένετο αἰσθητὴ ἡ ἐκ τῆς φωλεῆς ἀπουσία τοῦ ἀνερ κεραίας μύμηκος καὶ διὰ τοῦτο ἀπεστάλησαν πολλοὶ πρὸς ἀνέσχεσιν του.

Τὸν συνήντησαν ἀκριβῶς, καθ' ἣν στιγμὴν ἐκακοποιεῖτο ἀπὸ τοῦ ἀνωτέρω ἡμιγυρίου.

Συνήντησεν ἀκριβῶς, ἐνικήθησαν οἱ ἡμιγυριοὶ καὶ εἰς ἐξ αὐτῶν ὠδηγήθη εἰς τὴν μυρμηκίαν ὡς αἰχμάλωτος.

Ἀλλὰ, φοβερόν!...

Μετὰ δύο ἡμέρας παρατήρησαν, ὅτι ἀπὸ τὸν ἡμιγυρίον αἰχμάλωτον ἀπεκόπητο ἡ κεφαλή, ἢ ὁποῖα ἐπιστημονικώτατα προσεκολλήθη εἰς τὸν ἐσπευμένον τοιαύτης.

Ο Huber εἰς τεχνητὴν μυρμηκίαν περιώ-

ρισεν ἀρκετοὺς μύμηκας.

Παρ' ὅσον τὰς αὐστηρὰς προβλήσεις του, μερικοὶ ἐξ αὐτῶν κατόρθωσαν νὰ διαφύγουν καὶ νὰ συναντήσιν μετὰ τοὺς παρὲς εὐρισκομένους ἐλευθεροὺς ὁμοφυλὸς των.

Δὲν περιγράφεται ἡ τρυφερότης καὶ ἡ στοργὴ κατὰ τὴν συνάντησιν των ἐκείνην.

Ἐξαιρετικὸν καὶ ἀλληλοφιλῶδες μετὰ πρῶτον ἀποσώσαν.

Μετ' ὀλίγον χιλιάδες χιλιάδων μυρμηκων κατεκάλυψαν τὴν τεχνητὴν μυρμηκίαν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν τίποτε δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τοὺς ἐμποδίσῃ διὰ νὰ ἐλευθερωθῶν οἱ αἰχμάλωτοι ὁμοφυλοῖ των.

Καὶ ὁ Huber ἀναφωνεῖ:

— Σὰς ἐτυχὲ ποτε ἐκφραστικώτερον παράδειγμα ἀδελφικῆς ἀγάπης καὶ βοηθείας;

Ο Huber παραδέχεται, ὅτι εἰς τοὺς μύμηκας εἶναι ἀνεπιτημέως ὁ ἀθλητισμὸς καὶ ἄλλα τινὰ περιέργα παιχνίδια.

Παρατήρησε δηλαδὴ, ὅτι παίζουν τὸ γνωστὸ κρυφτὸ καὶ διὰ τὴν ὥραν τῆς διαχώσεως των εἰς τὰς ἑξω τῶν φωλεῶν πλατείας ἐπιδίδονται εἰς κινήσεις καὶ ἀσκήσεις, οἱ ὁποῖαι διόλου δὲν διαφέρουν τῶν γυμναστικῶν τοιοῦτων.

Εἰς τὸ προσεχές:

— Πρωτόνυπος ἀγρότης.

— Τί γίνονται οἱ αἰχμάλωτοι.

— Ποιμένες καὶ ποιμνία μεταξὺ των μυρμηκων.

— Ἐδω, ἱκανὸν μου φῆκε, νὰ εἶμαι βέβαιος διὰ τὸ ὅτι ἔχω τὴν προστασίαν μου. Καὶ εἴπες διὰ ἑδωσαν παρόστασιν εἰς τὸ Γάλλῃ;

— Μάλιστα! καὶ ἐκαμην θανάτου. Ἐπείσω τὸ ὁμοφυλὸν τοῦ Σουλτάνου καὶ εἴπατο τοῦ ἐπὶ στραφέν ἀβλαβές! ἐπείσωσαν ἓνα παιδί καὶ ἐκαμην... δὲ.

— Ἐρελλιάδης, φίλε μου;

— Τὰ εἶδα, ἀρχηγέ, μετὰ μάτια μου. Ὁ Σουλτάνος ἐξελέγη καὶ ἔδωσαν εἰς τοὺς φράγκους τὸ πολιτικὸν περιδέραιόν του.

— Μὴν δολοφονῶν περιουσίαν.

— Διότι καὶ τὸν ἐνεπιστεύθη καὶ τὴν προστασίαν του ἀπὸ τὰς καθύστερας τῶν ἐχθρῶν του καὶ ἡ συνέπειά διὰ αὐτὸν εἶναι ὅτι χάσμεν τὴν προνομιώδη θέσιν ποῦ ἔχει τὸ τάγμα των ἐκείτων.

— Μὴ ἀνησυχῇς. Μετὰ τὸν τρόπον θὰ προσπαθῶμεν νὰ θέσωμεν εἰς τὸ πνεῦμα τοῦ Μουράτ τὴν δικαιοσύνην διὰ νὰ μὴ προσδοθῇ, νὰ ἀπονομεύσωμεν τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ Χαμίτ καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν παρ' αὐτοῦ τὴν ἐντολήν νὰ τιμωρήσῃ τοὺς φράγκους αὐτούς.

— Πῶς; ἡμεῖς;

— Διὰ τὸ ὅτι: Ἀλλὰ πε, μὴ λησμονῇς διὰ τιμωρεῖν εἶναι ἴσον πρὸς τὸ φονεῖν! λοιπὸν, ὅταν φονεύσωμεν τοὺς φράγκους, τὸ περιδέραιον ἐδικολώταται θὰ κινεῖται.

— Διὰ νὰ τὸ θέσωμεν εἰς τὸ κοινὸν ταμεῖον.

— Πόσον εἶσαι ἀπλοῦς! Τὸ κοινὸν ταμεῖον τῶν ἐκείτων δὲν εἶναι τόσον ἀσφαλές, ὅπως τὸ ἀτομικὸν μας ταμεῖον.

— Ἐγὼ δὲ καὶ.

— Μόνον καλὸν θεωρῶ νὰ φωνάξω τοὺς ἐπὶ τὰς διὰ νὰ τοὺς εἰσποιήσω τὸ τι μὰς ἀπαιτεῖ.

— Τὸ δὲ διαμάντι;

— Ἀδελφὲ, θὰ γίνωμεν ἀτομικὸν μας κτήμα.

Μετὰ τοὺς λόγους αὐτοὺς οἱ δύο συνένοχοι ἤγειραν καὶ ἐξῆλθον.

IB'. Μουράτ ὁ Ε'.

Εἰς ἓνα ἀπὸ τοὺς πρὸς τὴν θάλασσαν ἐξώσεις τοῦ Τσαράν, τοῦ περιφρουροῦ αὐτοῦ ἀνακτοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἡ ἀρραβὴ καλλιέργεια ἐπέθετο τὴν καλλονὴν τῆς Μουράτ ὁ Ε', φέρον ἐπὶ τῆς γάλας ἐξήκοντα ἑτη ὑπαρέξεως καὶ βασάνων, ἐρεμίσαν.

Ἐγὼ συνεβίβασιν πλέον εἰς τὴν ζωήν τοῦ αἰχμάλωτου καὶ σχεδὸν χωρὶς μνηστικῶν ἐπέφερον.

Ἄν ἤθελον, ἡρόσκετο νὰ σκεπτεται, ἡμῶν τῶν νῦν νὰ εἶμαι ἐλεύθερος... Ἀλλ' ὅχι, προτιμῶ τὸν φανταστικόν μου μάστιγον, παρὰ τὸν ἀπαιτητικὸν τίτλον τοῦ φυλάκος...

— Πόσον ὠραῖος εἶναι ἀπ' ἐδῶ ὁ Βόσπορος! ἡρόσθη νὰ λέγῃ μία λεπτὴ μελωδικὴ φωνή.

Ο Μουράτ στρέφει καὶ βλέπει μίαν ὠραίαν κόρη ἀποκεκαλυμμένην νὰ τὸν πλησιάζῃ.

— Ποία εἶσαι σὺ; ἡρώτησεν ὁ Μουράτ, ἀποβάλλων τὸν βαρὺν τόνον του.

Ἐκείνη ἔφρασε τοὺς βαθεῖς ὀφθαλμούς της.

— Εἰμι καὶ ἐγὼ μὴ αἰχμάλωτος.

Ο Μουράτ ἀνεστέφησε. Καὶ αὕτη ἐπρόκειτο νὰ συμπεριεσθῇ τὴν αἰχμάλωτον αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος εὐρίσκετο πλέον εἰς τὴν δύσιν...

— Ὅχι, ἀπήντησεν ἐκείνη, εἰμαι ἰσὺς ἐγγονὴ τοῦ Μουράτ τοῦ μαρτυροῦ.

Καὶ τότε ἡ κόρη ἤρχισε νὰ διηγῆται εἰς τὸν πατέρα πάππον τῆς τὴν γνωστὴν ἱστορίαν των δύο Γαλλῶν καὶ τὴν φρικτὴν τύχη, καθ' ἣν εἶδον τὸν γέγοντα χωρὶς ν' ἀποκοπῇ διὰ νὰ μὴ προσδοθῇ μυστικόν, τὸ ὁποῖον ἱερῶτα ἐφύλαττο.

— Ὁ Σουλτάν Μουράτ τὴν ἤκουε καὶ μία γλῶσσις διακρίνοτο μετὰ τὴν φωνὴν τῆς κόρης εἰς τὴν ψυχὴν του.

— Ἀλλὰ πῶς ὁ Ἀβδὺλ Χαμίτ ἐφείσθη τῆς ζωῆς σου;

— Ἐξ αἰτίας των Γάλλων καὶ των Ἀγγλων, οἱ ὁποῖοι φασκὸν τὴν ἀδελφὴν μου εἰς τὰς ἀρραβείας των καὶ οἱ ὁποῖοι...

— Εἰμαι ὠραία κόρη, πολὺ ὠραία. Ἀλλὰ μήπως

— Πόσον ὠραῖος εἶναι ἀπ' ἐδῶ ὁ Βόσπορος! ἡρόσθη νὰ λέγῃ μία λεπτὴ μελωδικὴ φωνή.

Ἀφῆκεν νὰ χωρῇ τὸ παρὶ μου; ποῦ τὸ ἐπὶ τὸν ἀπὸ τὴν ἀγκάλην μου, διὰ τὸ καλὸν αἰχμάλωτον...

Καὶ κατόπιν μὴ μικρὸν τῶν...

— Καὶ σὲ ἀφῆκα! ἔδω ἡρόσθη νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς δολοφόνους τὸ θῆμα των.

Ἐπειτα ἀλλάξεν ὄψιν.

— Καὶ σὲ ἀφῆκα! ἔδω ἡρόσθη νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς δολοφόνους τὸ θῆμα των.

Ἐπειτα ἀλλάξεν ὄψιν.

— Καὶ σὲ ἀφῆκα! ἔδω ἡρόσθη νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς δολοφόνους τὸ θῆμα των.

Ἐπειτα ἀλλάξεν ὄψιν.

— Καὶ σὲ ἀφῆκα! ἔδω ἡρόσθη νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς δολοφόνους τὸ θῆμα των.

Ἐπειτα ἀλλάξεν ὄψιν.

— Καὶ σὲ ἀφῆκα! ἔδω ἡρόσθη νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς δολοφόνους τὸ θῆμα των.

Ἐπειτα ἀλλάξεν ὄψιν.

— Καὶ σὲ ἀφῆκα! ἔδω ἡρόσθη νὰ ἀποδοθῇ εἰς τοὺς δολοφόνους τὸ θῆμα των.

— Καὶ θὰ ἤθελες βέβαια νὰ γνωρίζῃς ἂν εἰς τὰς φλέβας σου ρεῖ τὸ αἷμά μου;

— Ὅχι, προτιμῶ νὰ τὸ ἀγνοῶ.

— Καὶ ὅμως τὸ αἷμα τοῦτο θὰ σ' ἐκαρπεν εὐγενή, θὰ σοῦ ἔδιδε δικαιοσύνην...

— Ὅχι, θὰ μ' ἐκαρπεν δυστυχὴ ὡς σὺ. Ἡ εὐτυχία δὲν μένει εἰς τὸ ἀνθρώπου, τὰ ὁποῖα δλοὶ ποιοῦσιν, ἀλλ' εἰς τὰς καλὰς, ὅπου ἔξωθεν ἀγνοοῦν καὶ ληρονομήν. Ἐκεῖ δὲν εἶχον κατασκοπούς καὶ παραδοῦς, οὐτε δολοφόνους.

Ο Μουράτ ἤκουε μὴ ἐκλήθη τὸς ἰδέας αὐτῆς τῆς νεαρᾶς κόρης! Ἐπειτα ὡσεὶ ὑπόγεια διήλθε τοῦ νοῦ του.

— Κοι δὲν σοῦ ἀπηγόρευον νὰ μοῦ ὁμιλῇς ἐλευθερίας, κόρη;

— Ὅχι, ἀπήντησεν ἡ κόρη.

— Παραδόξος ἐλευθερία, ἢ ὁποῖα πιθανὸν νὰ κινήσῃ καμμίαν πλεονεξίαν, ἐκείνη ὁ ἐγκλειστος Σουλτάνος.

Ἡ κόρη ἐκκολούθησε νὰ ὁμιλῇ, ἐκθειάζουσα τὴν γαλήνην καὶ τὰς καλλονὰς τοῦ ἀγροικτοῦ βίου. Ο γέρον τὴν ἤκουε μὴ προσοχῇ, κινῶν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν τὴν λευκὴν χειρὰν του.

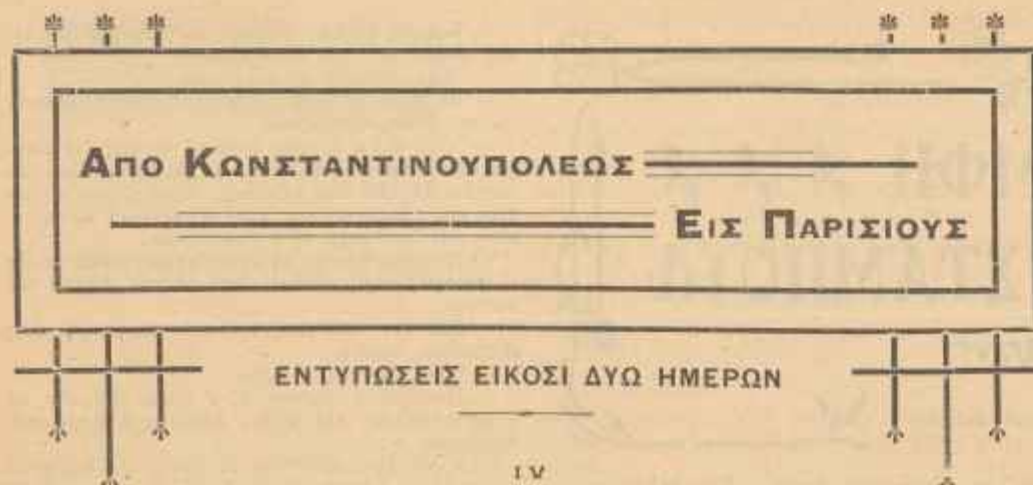
— Μ' ἐγώ; ἡ κόρη, ἔχει τὴν εὐλογίαν τοῦ Ὑψίστου, ἐπρόφρων ὁ Μουράτ μὴ συγκινήσῃ, τῆς ὁποῖας ὁ καρπὸς, ἐν δάκρυ, ἐκκλίσθη ἐπὶ τῆς παρῆς του.

Ἦσαν οἱ μόνον εἰλικρινεῖς λόγους, τοὺς ὁποῖους ἤκουεν ἀπὸ τῆς ἐγκλειστικῆς.

Ἐφ' οὗ τοιοῦτοτρόπος συνωμοτοῦν ὁ γέρον καὶ ἡ κόρη, ἀπὸ μακρὰν μίαν συλλαβὴν ἀνδρὸς ἐπέφθη εἰς τὸ σκότος τῆς δόξης.

— Κόποιος ἔξω, παρατήρησεν ὁ γέρον.

— Ὁ Φράγκος, ἐσκέπητῃ ἡ Γαλλία, ἐνθυμηθεῖσα τὴν ἀγρίαν σκηνὴν τῆς νυκτὸς ἐκείνης.

Ο ήλιος είχε ανέλθει ήδη, δε η «Κιρκασία» ήγαυροβόλει εις τὸ Φριούλ.

Φριούλ είναι μία νησίς, ἡμίσηρον τῆς Μασσαλίας ἀπέχουσα, καὶ ἦτοίς είναι προσηγομένη διὰ τὴν ἀπολύμανον τὸν ἐπιβάτων τοῦ κατεστρωμένου, τὸν ἐκ χολεροβλήτων μερῶν προσερχομένων.

Ο ἡμετισμός τοῦ Φριούλ είναι γραφικώτατος. Ἐχει δὲ ὅραία κτίρια, λαμπροκαπνίζοντα κυριολεκτικῶς, εἰς τὰ ὅποια φιλοξενούνται οἱ ἐπιβάται ἐν ἀνδοχρῶν περιβάσει.

Ὅταν τὸ μέγα ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ κτιρίου τοῦ Φριούλ ὀρολόγιον ἐδείκνυε τὴν ἐβδόμην πρωτὴν ὥραν, ἀνῆρχτο ἐπὶ τοῦ πλοίου ὁ ἰατρός τοῦ Ὑγειομεταίον, ἕνας σεβαστὸς ἄνθρωπος μὲ λευκὴν γενειάδα, τέλειος ἰατρός, ὁποῦ περιγράφον τοὺς ἰατροὺς τὰ μυθιστορήματα.

— Ὅλοι καλὰ; μὴς ἔρωτῶ ὁ ἰατρός.

— Κοιτεύομεν καὶ διαρραγόμεν ἀπὸ θύειαν, ἀπαντῶ ὁ κορυφὸς γέρον.

Μετ' ὀλίγον ἀνῆλθε τοῦ πλοίου ὁ καυτοδρόμος καὶ τηλεγραφητής, δένειμε τὰς ἐπιστολάς, τὰς σταλείσας εἰς τὸν ἐπιβάται ἀσθηροδρομικῶς καὶ ἐνδοχρῶν ἰλδοῦσας, ἔλαβε τηλεγραφήματα ἀπὸ τῶν ἐπιδημιῶν καὶ τηλεγραφησάντων εἰς Μασσαλίαν καὶ ἀπὸ τῶν.

Ο ἰατρός μὲ τὴν γενειάδα καὶ ὁ τηλεγραφητής μὲ τὴν σφοδρότητα τοῦ, μὲς ἀπορῆνθον τὴν πρωτὴν κατὴν ἐνδοχρῶν, πρῶτα, ἀπὸ εὐμενῶς προδιαβέβαιον τὸν διὰ πρῶτην φοράν ἐπισκεπτόμενον τὴν Γαλλίαν ἔβον.

Ἀπὸ Φριούλ εἰς Μασσαλίαν.

Μετὰ ὁδὸν ἐν Φριούλ διαμονὴν ἡ «Κιρκασία» ἀπῆλθεν ἐκείθεν βραδείας, ἐνθ' ἡμερῶν ὁμίλην ἐκάλυπτε τὰ περὶ.

Ἡ Μασσαλία είναι πλησίον, ἀλλὰ δὲν βλέπομεν τίποτε.

Ἐφ' ὅσον προσερχόμεν, ἀμυδρὸς διακρίνομεν οὐλοῦνται ἐνθ' ἡμῶν πυρρῶν, ἐκείθεν δὲ μετὰ τὸν ἀποκατολῶν, πρῶτα, ἀπὸ εὐμενῶς προδιαβέβαιον τὸν διὰ πρῶτην φοράν ἐπισκεπτόμενον τὴν Γαλλίαν ἔβον.

Τὸ θέαμα εἶναι ὁρατόν.

Μετ' ὀλίγον εἰσερχόμεθα εἰς τὸν λιμένα τῆς Μασσαλίας, τοῦ ὁποῦ αἱ κληρὶ φέρουσι νομίζεις ὅτι αὐτομάτως ἀνοίγονται διὰ τὰ διελθόντων.

Σὺ! διακρίνομεν τὸν πλοῦμα.

Τὰ πλοῖα καὶ τὰ ἐλκυστὶς τινος, σφαιρῶν καὶ προσδεθὲν ἡμέρα καὶ κατὰ μικρὸν προσεγγίζει εἰς τὸν Κεντρικὸν τελωνεῖον τῆς προσηγορίας.

Ἐν τῷ μεταξύ, τινὲς τῶν διαβατῶν ἀνταλλάσσονται τὰς τελωνεῖας φρεσίν.

— Λοιπὸν ποῦ θὰ συναντηθῶμεν τὸ μεσημέρι;

— Εἰς τὴν «Γκαλιέρ», ἀπάναντι τοῦ Χρηματιστηρίου.

— Ἀκριβὲς λοιπὸν μεσημέρι.

Ἄλλοι τὸν ἐπιβάται ἀποκατολῶνται.

Χαίρει καὶ διὰ τὴν γνωρίαν.

— Οὐδέποτε θὰ λησμονῶσι τὴν συντροφίαν σας.

— Νὰ μὴς γράψετε ἐντοί.

Καὶ ἄλλοι ἡτοιμάσαντο διὰ τὴν ἔξοδον, παραδίδοντες τὰς ἀποσκευὰς τὸν, ἐνθ' ὁ Ἕλληνας προσέφερε τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ εἰς τὴν ὥραν Ἀρμένισαν, ὡς γραμματισμὸν παρ' αὐτῆς προσκαληθεῖς.

Ἐν Μασσαλίᾳ.

— Λοιπὸν τὸ βράδυ εἰς τὰς 8 εἰς τὸν σταθμὸν.

— Σύμφωνον.

«Λουτῆρες 30 λεπτά».

Παύση μόνον ἐπὶ πιστώσει, ἀνεῖ ἐγγυήσεως».

Διερχόμεθα τὴν Μεγάλαν Ἀσφόνον καὶ διαμάζομεν τὰ πολυτελῆ αὐτοκίνητα καὶ τὰς βαρυτίμους τοικαλέτας τῶν ἐπιβαίνουσων κυριῶν.

Ἡ ὥρα πυρρῶνται ταχέως.

Ο ἥλιος πλησιάζει εἰς τὴν δόξιν του. Αἱ χαίρεισαι ἐργασιὰς ἐπιστρέφουσιν ἐκ τῆς ἐργασίας ἐπεναμένως καὶ οἱ λαμπῆρες τῆς πόλεως ἡνοίφθησαν διὰ τὰς ἡμέρας εἰς αὐτὴν ἀπλετοὺν τὴν Μασσαλίαν.

Ἡ μεγάλη ὁδὸς τῆς Δημοκρατίας μὲ τὰς κολοσσάια κτίρῃς τῆς καὶ τὰς πολυτελεῖς προθήκας τῶν κατεστημάτων, παρουσιάζει τὴν μεγαλειότητα κίνησιν.

Αὐτοκίνητα καὶ ἄμαζαι διασταυρῶνται καὶ αἱ ἐξήκοντα χιλιάδες, αἵτινες ἀποκτείνον τὸν κινήσιν πληθυσμὸν τῆς Μασσαλίας, δίδουν ἰδιωτικὸν ζῆλον.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Εἰς τὸν σταθμὸν.

Φθάνομεν εἰς τὸν σταθμὸν.

Εἶναι ἀκόμη ἐνδοχρῶν διὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς ἀμαξοστοιχίας τῶν Παρισίων.

Ο σταθμὸς κολοσσῶς ἔχει μίαν ἀσυνήθη δι' ἡμᾶς κίνησιν. Κόσμος διαφύκει, διαφύκει ὁμιλῶν γλώσσας καὶ διαφύκει ἐνδοχρῶν φρεσιν, κινεῖται μέσα εἰς τὸν κολοσσὸν ἐκείνον. Καλλιτέχναι, ἐργαταί, ἑμπόροι, βιομήχανοι, χωρικοί, μοῦσες, γκαλιέραι ἀποτελοῦν ἐν πανδαμῶν.

Ἀσθηροδρομὸς μὲ κορυφὴν χειρὶν ἀμαξοστοιχίας ἀπὸ διαφόρων ἀποσκευῶν τῶν ἐπιβῶντων εἰς τὴν ἀμαξοστοιχίαν, ἐνθ' ἄλλαι ἀμαξοστοιχίαι ἀπὸ διαφόρων διεσπασμένων σταθμῶν, μετὰ κινήσιν.

Κάθοντες ἡλεκτρικοὶ καὶ κἀδοντες ἡχηροὶ ἀκούονται κατὰ διαστήματα καὶ ἀγγεῖται ἡδὴ ἡ ἐκκίνησις.

Ἀναχωροῦν τὰ τοῖνα τῆς Τονλὸν, τοῦ Μαρσὶ, τῆς Λυὸν. Ἐρχομεν ἀκόμη εἰκοσι λεπτά μέχρι τῆς ἀναχώρησης τῆς ἀμαξοστοιχίας Παρισίων.

Εἰς τὸ ἐστιατόριον τοῦ σταθμοῦ ἤρχονται καὶ οἱ ἐπιβάται τῆς «Κιρκασίας».

— Μπὸν σουά!

— Καλὴ ἄντα!

Ἀκούονται χωρετισμοὶ εἰς ἄλλας τὰς γλώσσας. Καὶ διὰ τὰ μὴ μίτην ἡ ὥρα Ἀρμένισαν παραπονεμένη, μὴ ἀκούσαν τὴν γλώσσαν τῆς, τὴν χαίρεισιν:

— Παρανοχὸν, μαντάρ!

— Ἀποκατολῶν, μοναὶ, ἀπαντῶ μετὰ τὴν ἀποκατολῶν.

Εἰς τὸν σταθμὸν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς «Κιρκασίας».

— Μπὸν σουά!

— Καλὴ ἄντα!

Ἀκούονται χωρετισμοὶ εἰς ἄλλας τὰς γλώσσας. Καὶ διὰ τὰ μὴ μίτην ἡ ὥρα Ἀρμένισαν παραπονεμένη, μὴ ἀκούσαν τὴν γλώσσαν τῆς, τὴν χαίρεισιν:

— Παρανοχὸν, μαντάρ!

— Ἀποκατολῶν, μοναὶ, ἀπαντῶ μετὰ τὴν ἀποκατολῶν.

Εἰς τὸν σταθμὸν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς «Κιρκασίας».

— Μπὸν σουά!

— Καλὴ ἄντα!

Ἀκούονται χωρετισμοὶ εἰς ἄλλας τὰς γλώσσας. Καὶ διὰ τὰ μὴ μίτην ἡ ὥρα Ἀρμένισαν παραπονεμένη, μὴ ἀκούσαν τὴν γλώσσαν τῆς, τὴν χαίρεισιν:

— Παρανοχὸν, μαντάρ!

— Ἀποκατολῶν, μοναὶ, ἀπαντῶ μετὰ τὴν ἀποκατολῶν.

Εἰς τὸν σταθμὸν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς «Κιρκασίας».

— Μπὸν σουά!

— Καλὴ ἄντα!

Ἀκούονται χωρετισμοὶ εἰς ἄλλας τὰς γλώσσας. Καὶ διὰ τὰ μὴ μίτην ἡ ὥρα Ἀρμένισαν παραπονεμένη, μὴ ἀκούσαν τὴν γλώσσαν τῆς, τὴν χαίρεισιν:

— Παρανοχὸν, μαντάρ!

— Ἀποκατολῶν, μοναὶ, ἀπαντῶ μετὰ τὴν ἀποκατολῶν.

Εἰς τὸν σταθμὸν ἡμεῖς ἐπὶ τῆς «Κιρκασίας».

— Μπὸν σουά!

— Καλὴ ἄντα!

γέρον, ὁ Ἕλληνας συνταξιδιώτης, ὁ Κασσαρεύς, ὁ ἰατρός τῆς «Κιρκασίας» καὶ ὁ ὑποφαινόμενος.

Ἡ ἀμαξοστοιχία ἔκκεινται.

Ἐξέρχονται 14 ὥρες μίτην Παρισίων.

Ἐρχομεν ἡ ἀναχώρησις. Ἐθαυμάσαμεν τὴν καθαριότητα τῶν διαμερισμάτων, τὴν τάξιν τοῦ σταθμοῦ, τὴν ταχύτητα τοῦ ἀσθηροδρομοῦ, ὅστις τρέχει μὲ ταχύτητα 70 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Ἀσθενῶμεθα μὲ τὸν χωρικὸν συντροφόν μας. Μὰς διηγείται ὅτι τὸ φαίνεται ὡς ὄνειρον τὸ ταξιδιὸν του, ὅτι εἶναι εὐτυχὴς διὰ τὴν Γαλλίαν.

Ἡ Ἀρμένισαν μὰς διηγείται πὺς ἐπέσπεσε στὴ Μασσαλία, πὺς εἶπεν ἕνα ἐξελθόν τῆς καὶ πὺς τὴν προέτεινε νὰ μίτην ὁ ἡμέρας μίτην του.

Ἡ ὁμίλια γίνεται ἐλευθεριώτερη. Εὐρισκόμεθα πλεονεξίαν τῆς Γαλλίας, Κάτω ἡ σερντοφία. Κάτω τὸ περὶ.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

Ἡ ὥρα τῆς ἀναχώρησης τῶν ἀσθηροδρομῶν πλησιάζει καὶ εἰς τὴν μεγάλαν ὁδὸν τῆς Κανναμπερ σχηματίζεται μακρὰ σειρά ἁμαξῶν, αἵτινες μεταφέρουν τὸν κόσμον εἰς τὸν σταθμὸν.

τὸν Ἑλληνισμόν ἀπὸ τοῦ διαπρυσίους δημο-
σίους κήρυκα, ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας μας.

★

Ἡ ἀδημονία μου θὰ ἐκρυφιστο εἰς βα-
θμὸν τοιοῦτον, ὥστε καὶ εἰς τὸ Στρατοδικεῖον
νὰ καταγγείλω τὴν ἐνοχὸν ταύτην ἀμέλειαν,
τὴν ἀδικαιολόγητον ταύτην παράλειψιν τῶν
ὕπευθύνων καὶ τῶν συντακτῶν τῶν ἑλληνικῶν
ἐφημερίδων, οἵτινες καταγοδοῖν αὐθαρέτως
ἀπαραίτητον ὅρον κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης,
ἐὰν μὴ τελευταία ἐλπίς δὲν ἐπαρηγόρει τὴν
ἀπελπισίαν μου.

Ἡ ἐπάνοδος τοῦ φίλου ἱατροῦ θ' ἀνεπλή-
ρου ἴσως τὰ παρανόμως καὶ παρατύπως γε-
νόμενα, καὶ θὰ ἔδωτε τὰ πράγματα, τὰ θέσμιμα,
τὰς κοινωνικὰς συνθήκας, εἰς τὴν παρακινδυ-
νεύσαν θέσιν των.

Κατὰ τὴν ἐπάνοδον τοῦ ἱατροῦ θὰ εἶχον,
βεβαίως, τὴν ὑπεριτὴν εὐχαρίστησιν ν' ἀνα-
γνώσω :

«Εὐχαρίστως ἀγγέλλομεν, ὅτι ἐπανεκάμψε
σήμερον ἐκ τῆς ἀνά τὴν Ἑσπερίαν ἐπιστημο-
νικῆς αὐτοῦ περιόδου δὲ διακεκομμένος τῆς
πόλεως ἡμῶν ἱατρός κ. Τάδε. Ὁ συμπαθὴς
ἱατρός, ἐπισκεψάμενος τὰς μεγαλειτέρας καὶ

σπουδαιοτέρας Κλινικὰς τῆς Γαλλίας καὶ Ἀγ-
γλίας, καὶ ἐνδελεχῶς μελετήσας τὰ θεραπευτικὰ
μέσα καὶ τὰς νεωτάτας μεθόδους τῆς θέας
ἐπιστήμης, πλοῦτον ὅλον νέων γνώσεων ἀπο-
κομίζει, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς πολυαριθμοῦ αὐτοῦ
πελατείας, ἥτις ἐναγωνίως ἀνέμενε τὴν ἐπά-
νοδόν του».

Καὶ τὴν ἐπαύριον, βεβαίως, θὰ ἐδημοσι-
εύτο ἰδιαίτερα εἰδοποίησις μὲ τὰς ἀρχικὰς
λέξεις :

«Ὁ ἄρτι ἐξ Ἑσπερίας ἐπανεκάμψας...»
καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τὰ λοιπὰ.

★

Ἀπογοήτευσις παραξικάρδιος. Ἀπάτη οἰ-
κτρά. Καὶ πάλιν νεκρικὴ σιγή.

Ὁ φίλος ἱατρός ἐπανεκάμψεν «ἐξ Ἑσπε-
ρίας» πρὸ ἑβδομάδος, καὶ μ' ὅλα ταῦτα οὔτε
ἐν ὄργανον τοῦ τύπου, διὰ τὸν τύπον τοῦλά-
χιστον, δὲν ἐξήγγειλε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ δημό-
σιον καὶ ἰδιαίτερος εἰς τὴν «ἐναγωνίως ἀνα-
μένουσαν πολυαριθμὸν πελατεάν».

★

Ἐντόπως διαμαρτύρομαι διὰ τὴν παρατυ-
πίαν ταύτην τοῦ τύπου μας, καὶ ἐν ὀνόματι
τῶν καταπιπτομένων κοινωνικῶν ὅρων καὶ

παραδόσεων καὶ τῆς προσβαλλομένης ἀξιο-
πρετείας τῶν μυστῶν τῆς Ἱατρικῆς Ἐπιστή-
μης, καταγγέλλω τὴν ἀσιγγνωστον αὐτὴν
δημοσιογραφικὴν ἀκηρίαν εἰς τὰ Προεδρεῖα
τοῦ Συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων Δημοσιογρά-
φων καὶ τοῦ Σωματείου τῶν Ἑλλήνων Συν-
τακτῶν...

✱

Ὑψιστε Θεέ!... Τί βλέπω;... Εἰς ση-
μερινὴν ἐφημερίδα, τὴν ὁποῖαν τώρα ἀνοίγω,
ἀπαντῶ :

«Ἐπέστρεψεν ἐκ Παρισίων [καὶ Λονδίνου,
ὅπου εἶχε διατρίψει ἐπ' ἀρχαίων, ὁ φίλος
ἱατρός κ... κτλ...».

Ἀνεκλάλητος ἡ χαρὰ μου. Ἀνακαλῶ, κύ-
ριοι, ὅσα ἔγραψα... Πολῖται, χειροκρο-
τήσατε!

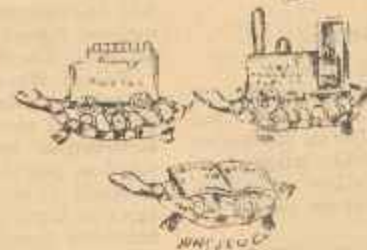
Οἱ τύποι, οἱ θεσμοί, αἱ συνθήκαι ἐσώ-
θησαν!

Στερεοί, ἀκλόνητοι διατηροῦνται καὶ διαιω-
νίζονται εἰς δόξαν καὶ εὐκλειαν τοῦ ἡμετέρου
γένους.

ΦΑΡΜΑΚΙΑΝΣ

Ἡ Γαλλία δλοφυρομένη.

Τὰ χάλια μας.

— Δυστυχία μου! Ἐχύθηκα ἡ σοῦπα ποῦ τόσον καιρὸ μαγείρενα!

Ἄλλοι μόνον! μὴ ποτε ἄνθρωποι θέλωμεν καὶ... πρόσθεν. (Γιδικ)

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀντι-
κειμένων διὰ δῶρα ἢ δι'
ἀπομυκή των χορηγῶν, ὡς
καὶ δι' ἀγορὰς χορηγῶν
πρὸς μεταπωλῆσιν, ἄς ἀπεν-
θυλώσιν ἐν Γαλατῇ, ἐντός
τοῦ Μεγ. Ἑθνικοῦ Χανίου,
ἀριθμὸς 13 καὶ 14 εἰς τὴν
ἀγορὰν.

ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
τοῦ ἀμμενεὺς κ.
ΕΥΡΥΠΙΔΟΥ Ο.Α. ΕΜΜΑΡΚΗΚΗ
γενικοῦ ἀντιπροσώπου μεγά-
λου ἰαπωνικοῦ οἴκου
τῆς Ἰαπωνίας,

ἐνθα θέλουσιν εὐρὴ ὅλα τὰ
ἀριστουργήματα τῆς Ἰαπωνί-
κης βιομηχανίας, εἰς τι-
μὰς ἀπιστέπτως εὐθηνάς.

Ὅσοι θέλετε νὰ ἰδῆτε τὸν ἀληθινόν
κόσμον, τὴν μεγάλην κίνησιν, τὸν ἀληθῆ
πλοῦτον, τὴν πρωτοφανῆ πολυτέλειαν,
τὰς ἀγνώστους διασκεδάσεις, δύνασθε
πολὺ εὐκόλως καὶ μὲ πρωτοφανῆ οἰκο-
νομίαν νὰ τὰ ἰδῆτε, λαμβάνοντες μέρος εἰς
τὴν ἐκδρομὴν τῶν Παρισίων, ἥτις θὰ
ἀναχωρήσῃ ἐντεῦθεν μετὰ 19 ἡμέρας.
Αἱ ἐγγραφαὶ θὰ κλείσουν τὴν 12 τρέχον-
τος μηνός. Σπεύσατε λοιπὸν εἰς τὸν ὁρ-
γανωτὴν κ. Θωμᾶν Βαλαλᾶν, ἐν Γαλατῇ,
Χάνιον Ἀγίου Πέτρου, ἀριθ. 11. Τὸ
εἰκονογραφημένον πρόγραμμα διδεται
δωρεάν.

Κυκλοφορεῖ τὸ τέταρτον τεῦχος
ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ
ΤΗΣ ΦΡΑΜΜΑΣΩΝΙΑΣ

Ἡ ΠΙΠΙΡΟΥΔΑ

ΕΡΓΟΝ ΤΟΥ ΙΑΤΡΟΥ CANDIDE

ΜΕΤΑΦΡΑΣΕΩΣ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΔΟΚ. ΝΟΕΜΗΣ Α. ΣΩΦΟΥ ΠΑΙΔ.

Ἀνάγνωσμα πρᾶκτον καὶ διδακτικόν, ἀληθὲς τῆς
οἰκογενείας ἐντονησάμενον, διακεκομμένον διὰ καλ-
λιτεχνικῶν χειροματισμένων εἰκονῶν.

Τὸ ἔργον ὁλοκληρὸν, δεδομένον καλλιτεχνικῶς,
ἡμᾶς ἐν τέταρτον Α. Τουρκίας. Οἱ βουδόμενοι
νὰ τὸ ἀγοράσουν εἰς φυλλάδια, θὰ πληρώσουν πρὸς
1 γρ. τὸ φυλλάδιον.

Ἐκδόσεται εἰς ὅλα τὰ βιβλιοπωλεῖα Γαλατῇ καὶ
Πέρας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΥΜΕΩΝ ΤΣΑΛΙΔΗΣ

Προμηθεύτης θέσεων δι' ἑπαλλήλους

ἐν Πάτρει, ὁδὸς Καπτοκελωνίου, ἀνωθεν
τοῦ Καφετερίου Ἰ. Κτυπιάδου